

Важливим у цьому контексті є дотримання збалансованості функціонування усього голосового механізму (дихання, резонаторів, артикуляційного апарату) шляхом звернення до спеціальних вправ, що активують м'язову роботу гортані, а також комплексів, які знижують м'язові стискання навколо гортанної мускулатури. Сутнісним постає залучення технік зняття напруги й відчуття м'язової свободи, коригування постави й укріплення положення корпусу.

Особливої уваги заслуговує використання системи вправ, спрямованих на удосконалення навичок мішано-діафрагмального типу дихання у процесі рухової активності, а також тренінгів, що поєднують розвиток артикуляційного апарату з рухами усього корпусу, або окремих його частин, зокрема під час виконання танцювальних та включення ігрових елементів.

Володіння голосовим співочим апаратом як специфічним і складним музичним інструментом, співочою технікою, вокально-мовленнєвою культурою, інтонаційною чистотою, орфоепією, виразним та логічним фразуванням в єдності з артистизмом, емпатійністю, рухомістю складає комплексний професійний тезаурус, необхідний сучасному вокалісту для здійснення широкого спектру виконавської, передусім вокально-сценічної діяльності та свідомого інтерпретування творів сучасного музичного мистецтва.

С. Манько

ПРОБЛЕМАТИКА АВТОРСЬКИХ КОМПОЗИЦІЙ ЕСТРАДНИХ УКРАЇНСЬКИХ ВИКОНАВЦІВ

S. Manko

PROBLEMS OF THE AUTHORIAL COMPOSITIONS OF UKRAINIAN POP SINGERS

В музичній культурі України створення пісень самими естрадними артистами є доволі розповсюдженим явищем, оскільки сольні виконавці та гурти прагнуть донести до аудиторії свій контент у характерному саме для них музичному стилі, сповненому емоційної експресії, змістової спрямованості.

Безумовно, композитори і поети, які не є публічними естрадними виконавцями, створюють високоякісні, професійні композиції, але які не завжди передають ті месіджи, що прагнуть донести до аудиторії конкретні виконавці та не є їм стилістично близькими. Слід підкреслити, що у вітчизняній естрадній сфері сучасного етапу саме автор-виконавець, який вже створив певний стиль-імідж і має власну масову аудиторію, може найточніше передати той задум у притаманній йому специфічній манері і стилістиці, яка вже стала близькою глядачу. Аудиторія має певні запити, і автор-виконавець, орієнтуючись на них, формує свій творчий доробок.

Слід відзначити, що багато довоєнних авторських творів отримало ніби нове дихання в наше сьогодення, оскільки текст до композицій виконавці переписали в контексті актуального часу, а то і взагалі окрім сенсу зроблено і мовну переадаптацію пісні, що дає їй зовсім нове життя. Так, композицію Н. Могилевської «Місяць по небу ходить» артистка нині виконує на інший текст, пов'язаний з військовою тематикою «Я кажу ні жохливій цій війні».

Набула змістовної та мовної трансформації пісня С. Бабкіна «Я солдат», яка у 2022 р. була представлена з новим, емоційно насиченим поетичним текстом.

Вітчизняні рок-музиканти пишуть альбоми в характерній саме для певного гурту стилістиці, з філософським чи ліричним контекстом, залежно від сенсового навантаження, і манері, близькій цьому колективу. Так, Тарас Тополя — соліст гурту «Антитіла» — після повернення з фронту написав у притаманному йому стилі низку патріотичних пісень, що лунають у вітчизняних радіоефірах.

На перший план у виконавській практиці виходять оригінальні аранжування авторських творів, які мають свою неповторну темброво-інструментальну палітру та коло виразових прийомів, властивих стилістиці конкретного гурту чи солісту.

Так, виконавці львівського гурту «Назва» Павло Гоц та Ярослав Яровенко є професійними музикантами, які стараються зробити акцентуацію на використанні набору інструментів (клавіші, альт, контрабас, флор-том) у поєднанні з експресією і фольклоризацією їх пісень. Композиція гурту «Назва» «Сігеле-мігеле», яка брала участь у національному відборі Євробачення, має оригінальну форму і характер звучання. Тож, творчий почерк виконавців ні з ким не переплутаєш і широке застосування фольклору в українській сучасній естрадній пісні продовжує бути основною тенденцією у вітчизняній музичній культурі. Слід підкреслити, що авторські треки Монатіка завжди мають свій впізнаваний образ, насичені значним сенсовим змістом, базуються на речитативних текстах, чіткій темпо- та метроритмічній основі.

Таким чином, можна зробити висновок, що виконавці, які працюють на вітчизняній естраді, створюють оригінальні мистецькі проекти, відзначені характерною тематикою і образністю, зв'язками з фольклорними засадами в сучасній інтерпретації, вирізняються своєрідністю стилю і стилістики, співочої манери, специфічним поєднанням ритмічного компоненту та інструментарію. Отже, творчість естрадних виконавців сприяє комплексному формуванню якісного мистецького продукту, необхідного в реаліях сьогодення для вітчизняного масового глядача.

Ю. Яценко

СУЧАСНА УКРАЇНЬСЬКА ПІСНЯ ЯК ЗАСІБ ТРАНСЛЯЦІЇ КУЛЬТУРНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ

Y. Yatsenko

CONTEMPORARY UKRAINIAN SONG AS A MEANS OF BROADCASTING CULTURAL IDENTITY

Сучасна українська пісня — це не лише музичний вираз, але й важливе віддзеркалення сучасного українського суспільства. Її голос стає невіддільною частиною культурного діалогу та важливим інструментом для висловлення почуттів, ідентичності та реакції на виклики сучасності. Сьогодні митцям стало легше, ніж будь-коли раніше, ділитися своєю творчістю через соціальні мережі та різні стримінгові платформи (А Шелер). Такий доступ до продукту творчості охоплює слухачів різних вікових груп. Хоча кожен артист має право на творчу свободу, важливо розуміти свою цільову аудиторію та усвідомлювати вплив основних ідей, що втілені в його творі, на формування світогляду.

Україна славиться своїми піснями, надзвичайним їх багатоголоссям й оксамитовими голосами співаків. Сучасна українська пісня має значний вплив на мистецтво, охоплюючи різні аспекти культурного вираження. Вона стає не